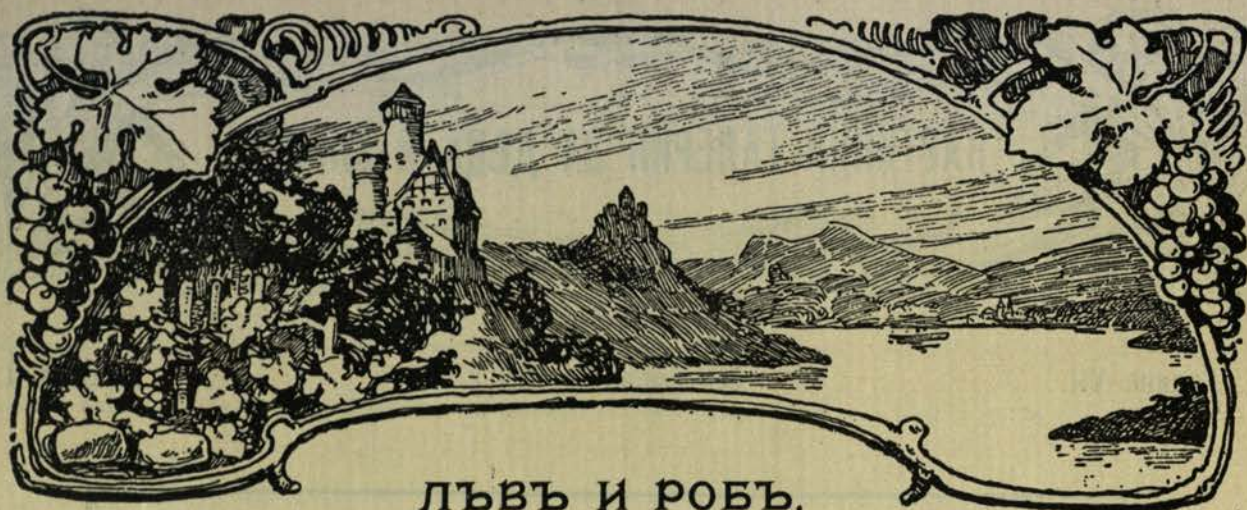

ЛЪВЪ И РОБЪ.

(Разказъ — отъ И. Горбуновъ-Посадовъ — за дѣца и юноши).

У насъ, християнитѣ, сега всички хора сж равни. Ние знаемъ, че всички люде сж дѣца Божии, и наши братя. Но едно врѣме не бѣше тѣй. Тогава едни хора бѣха свободни, а други тѣхни роби.

Така бѣше и у старитѣ римляни. Римскитѣ управители пращаха своитѣ войници по цѣлата земя, и войницитѣ имъ завземаха много и различни страни. Войницитѣ ограбваха градоветѣ и селата, а жителитѣ имъ завеждаха въ плѣнъ — въ далечниятъ Римъ и по землищата на римскитѣ началници и голѣмци.

Римскитѣ голѣмци живѣеха богато и весело, пируваха день и нощъ, а нещастнитѣ плѣнници — роби день и нощъ работѣха за тѣхъ.

Римлянитѣ мислѣха, че е срамно свободниятъ човѣкъ да работи самъ — длѣжни били да работятъ робитѣ заради него.

Робитѣ строеха кѣшитѣ и печеха хлѣба, шиеха дрехи и обуца, хранѣха и поеха господаритѣ си, па даже и дѣцата имъ възпитаваха и учеха на разни науки и изкуства. Робитѣ бѣха длѣжни да увеселяватъ господаритѣ си съ танци, пѣсни и свирене на разни инструменти.

А въ награда за това робитѣ бѣха държани на студъ и гладъ, и понѣкога живѣеха въ такива жилища, въ които само кучетата би трѣбвало да живѣятъ.

Римлянитѣ се отнасяха съ робитѣ си като съ животни: купуваха ги и продаваха като крави и коне.

Жестоки бѣха тогава хората. Даже и увеселенията имъ бѣха жестоки: римлянитѣ обичаха най-много да гледатъ какъ се биятъ диви звѣрове и какъ се борятъ гладиатори. Гладиатори се казваха борци отъ робитѣ, обучавани отъ малки въ особни училища да се биятъ единъ други съ юмруци и оржжия.

На тѣзи гладиаторски борби и насѣсквания на дивитѣ звѣрове се събираха всичкитѣ жители на Римъ, отъ малко до голѣмо. За това билъ построенъ циркъ (Колизей) — огромно каменно здание, което, макаръ и полусъборено, още стърчи като великанъ недалеко отъ другитѣ развалини на стария Римъ. Въ срѣдата на цирка имало кръгъ, усипанъ съ пѣсѣкъ, за борбитѣ, а около него една надъ друга се издигали хиляди скамейки за народа и мѣста за императора и голѣмцитѣ, които сжщо тѣй много обичали тия забави.

Тукъ, въ тоя циркъ римлянитѣ езичници мжчеха християнитѣ, за това че тѣ не искаха да се покланятъ на езическитѣ богове и статуитѣ на императоритѣ. Християнитѣ биваха разкъсвани отъ дивитѣ звѣрове; освѣнъ това, тѣхъ ги разпѣваха на кръстъ, поливаха ги съ смола и запалваха да горятъ.

Римскиятъ народъ се веселѣше, гледайки какъ се лѣе кръвта, какъ звѣроветѣ измжчватъ звѣрове и хора, какъ хората се убиватъ единъ други, за да бжде на римлянитѣ весело.

II.

Въ този циркъ „Колизей“ веднажъ стана една чудна случка.